

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΠΡΥΤΑΝΗΣ

Μυτιλήνη, 21 Μαρτίου 2016

Αγαπητές Φίλες, Αγαπητοί Φίλοι, Κυρίες και Κύριοι,

Ας μου επιτρέψετε μερικές σκέψεις στην έναρξη της σημερινής εκδήλωσης.

«**Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης**» σήμερα 21 Μαρτίου, μια αφορμή να αφεθούμε στις λέξεις και το στοχασμό της ποίησης, σε μια ιδιαίτερα δύσκολη χρονική περίοδο διεθνώς, σε μια περίοδο που η ειρήνη στην ευρύτερη περιοχή απουσιάζει, που οι πόλεμοι, η βία και η τρομοκρατία επιχειρούν να επιβάλλουν ένα νέο σκηνικό. Σε μια περίοδο που εκατομμύρια άνθρωποι εγκαταλείπουν βιαίως τις εστίες τους αναζητώντας μια νέα ζωή – ή καλύτερα ζητώντας να διασφαλίσουν την ίδια τους την ζωή - σε χώρες άγνωστες, με ελάχιστα υπάρχοντα μαζί τους, όσα μπορούν να κουβαλήσουν, αντικείμενα χρηστικά και μνήμες ταυτόχρονα της ζωής που αφήνουν πίσω. Και μετά μακρινά ταξίδια σε άγνωστα νερά, που συχνά γίνονται θάλασσα σωτηρίας, άλλοτε πάλι, όμως, θάλασσα σιωπής...

Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουμε ζήσει την προσφυγιά και την μετανάστευση, ζήσαμε τον ξεριζωμό και την αναζήτηση καλύτερης ζωής σε κοντινά ή υπεραντλαντικά ταξίδια. Γι' αυτό συλλογικά κατανοούμε τον πόνο και την ανάγκη των ανθρώπων, από όπου και αν έρχονται.

Κι ύστερα έρχεται η Ποίηση να αποτυπώσει ερμηνευτικά και να αναπαραστήσει την πραγματικότητα με ένα Ποίημα για τους Πρόσφυγες, επιχειρώντας με την ποιητική δύναμη των λέξεων να δώσει μια άλλη διάσταση σε τούτη τη νέα κατάσταση. Στη συγκυρία αυτή, η Ποίηση φέρνει στο προσκήνιο της πολιτιστικής ζωής το προσφυγικό και ενεργοποιεί, με το δικό της τρόπο και λόγο, την Κοινωνία των Πολιτών απέναντι στα ανθρώπινα δικαιώματα, το δικαίωμα στη ζωή και την ελευθερία, ενώ ταυτόχρονα, με αφορμή και την Παγκόσμια Ημέρα κατά του Ρατσισμού της 21^{ης} Μαρτίου, δίδεται η ευκαιρία να στηλιτευθεί η ξενοφοβία και οι διακρίσεις.

Το Ποίημα για τους Πρόσφυγες υπερβαίνει την απλή ένδειξη ή απόδειξη της αλληλεγγύης στα εκατομμύρια ανθρώπων που δοκιμάζονται. Είναι ο λόγος των Ποιητών, ως η κορύφωση μιας προσπάθειας επαγρύπνησης για όσα λαμβάνουν χώρα γύρω μας, με όλες και όλους εμάς παρούσες και παρόντες, μιας προσπάθειας για οραματισμό ενός κόσμου χωρίς διακρίσεις, με ίσα δικαιώματα, ενός κόσμου που αναζητά τις ρίζες του ανθρωπισμού.